

שָׁפֵךְ רְחַלְמָד לְלֹם ל'ח טִיבָת:

שְׁפָרָר לְקֹאַטְּזִי פָּזָעַנְרִיְזִי הַשְׁמָעִים:

וְזֹהַן: 'הַזְּהָרָז בְּוּרִידִין כְּרַבִּי יְהוּדָה', כִּי הַדָּם הַזָּא הַגְּפֵשׂ שֶׁבָּא בְּגַלְגֹּול, וְצָרִיךְ הַשׁוֹחֵט לְבָזָן לְהַעֲלוֹת הַגְּפֵשׂ שֶׁבָּדָם. גַּם עֲקָר חַסְרוֹן הַפְּרִנְסָה שֶׁגְּתָמְעַט בְּדוֹרוֹת הַלְּלוֹג, אִין זֶה אֶלָּא עַל-יִדִּי הַשׁוֹחָטִים שֶׁאִינָם מִהְגָּנִים. וְזֶה (אָבוֹת פָּרָק ג): 'אִם אִין תֹּרֶה אִין קָמָח', 'תֹּרֶה' הִיא בְּחִינַת גְּפֵשׂ כְּפָ"ל. עַל-יִדִּי-זֶה אִין קָמָח, הַפְּרִנְסָה נִתְמְעַט: וּבְשִׁבְיל זֶה הַחַלְיָף נִקְרָא מִאָכְלָת, בֶּמוּ שְׁבָתּוֹב (בְּרָאשִׁית כ"ב): "וַיַּקְרַב אֶת הַמִּאָכְלָת". כִּי יִשְׁשָׁוּ שׁוֹחֵט הַגּוֹן מִאָכֵיל וּמִפְרָגָם לִיְשָׁרָאֵל, כִּי הַשׁוֹחֵט הַגּוֹן הוּא מַלְבִּישׁ אֶת הַגְּפֵשׂ שֶׁבָּחֵי בְּמִדְבָּר, הַיָּנוּ בְּדָבָר הַבְּרָכָה שֶׁהּוּא מִבְּרָךְ. וְהַדָּבָר הַזָּא בְּחִינַת שְׁבִינָה, בֶּמוּ שְׁבָתּוֹב (פְּתָח אֶלְיהוּ): מִלְכּוֹת פָּתָה. וְזֶה פְּרוֹשׁ (יִשְׁעָיָה ל"ד): "חַרְבָּה לְהָיָה מַלְאָה דָם", כִּי הַשְּׁבִינָה נִקְרָאת חַרְבָּה לְהָיָה (כְּמוּבָא בְּזָהָר הַקְדּוֹשָׁ, וּבְפְרִידָם), וְהִיא בְּחִינַת דָבָר, שֶׁהּוּא בְּחִינַת חַרְבָּה פִּיפִוּת, לְשׁוֹן פָּתָה, בֶּמוּ שְׁבָתּוֹב (תְּהִלִּים קמ"ט): "רֹזְמָמוֹת אֵל בְּגָרוֹגָם וְחַרְבָּה פִּיפִוּת" וּכְוּ. וּכְשֶׁהַגְּפֵשׂ בָּאָה בְּתוֹךְ חַרְבָּה לְהָיָה, בְּתוֹךְ הַדָּבָר, בְּבְחִינַת מִין נַוְקָבִין. אָזִי הַשְּׁבִינָה מִזְדּוֹגָת עַל-יִדִּי הַמִּין נַוְקָבִין שִׁישׁ לְהָיָה בְּבְחִינַת: "חַזְיָה בְּמִה בָּרָא קָאָתִינָא" (זהר וַיִּקְרָא י"ג). וְזֶה: "חַרְבָּה לְהָיָה מַלְאָה דָם", מִגְּפָשָׂות הַעוֹלָות בָּה בְּבְחִינַת מִין נַוְקָבִין. וְעַל-יִדִּי הַזְּוּג, הִיא מִקְבָּלָת פְּרִנְסָה לִיְשָׁרָאֵל:

וְזֶה פְּרוֹשׁ (איְכָה ה): "בְּגַפְשֵׁנוּ גְּבִיא לְחַמְנוּ מִפְגִּי חַרְבָּה הַמִּדְבָּר", הַיָּנוּ כְּשֶׁהַשׁוֹחֵט אִינוּ הַגּוֹן, וְאִינוּ מַעַלָּה אֶת הַגְּפֵשׂ, בְּבְחִינַת מִין נַוְקָבִין. וּכְשֻׁעָׂמֵד עִם הַחַלְיָף לְשַׁחַט אֶת הַחֵי, הַזָּא עָמֵד כְּרוֹצֵחַ גַּפְשָׂות. וְהַחַלְיָף שֶׁלֹּו הַזָּא חַרְבָּה הַמִּדְבָּר, וְאִינוּ חַרְבָּה

זֶקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תשיי ~ אַפִּרְךָ פְּזֹהַרְתִּי תְּצִוָּל "אֲזָר אֲזָר מִקְוֹה שְׂדֹק אֲזָר מִסְפָּרִי רַבְבָּז אֲזָהָד תְּזִקְזֹעַ לְפָלָא" ~
ח'תשיי ~ "חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹרָעִי הַוּצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִי יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות ~ 3~

לה', שהוא חֶרֶב הַמְּדָבֵר. וַיְשַׁ צָעַר לְהַגְּפָשׁ הַחַי, שְׁצֹעֲקָת בְּקוֹל
מָר, (שיר השירים ה): **"גַּפְשִׁי יִצְאָה"** - כַּשְׁיִצְאָת בְּשִׁבְיל לְהַכְּנִים
בְּדִבְרֹז שֶׁל הַבְּרָכָה, בְּבַחִינָת מִין נַוקְבִּין. וּכַשְׁיִצְאָתִי, בְּקַשְׁתִּיו^ו
וְלֹא מִצְאָתִיו, קָרָאתִיו וְלֹא עֲגַנִּי - כי איןנו שם בשעת הַבְּרָכָה,
וְחוֹשֵב מִחְשָׁבָת פְּגֻול. עַל-יִדְיִזָּה, מִצְאָנִי הַשׁוֹמְרִים הַסְּבָכִים
בָּעֵיר, הַבָּגִי פְּצַעֲזִגִּי, גַּשְׁאָגָא אַת רְדִידִי מַעַלִי - הַיָּנוּ שְׁמַעַלָּה
שְׁחִיה לְהַגְּפָשׁ בְּבַחִינָת חַי, גַם זה לְקַח מַמְּגָה, כי עֲבָשׂו אֵין לְהַ
מִנוּחָה לְכָפָר רְגָלָה. אָזִי לוֹ לְהַשׁוֹׁחַט הַזָּה! אָזִי לְהַגְּפָשׁ, שְׁחַרְגָ אַת
הַגְּפָשׁ, וּמְסִרְ אֹתָה בְּכָפָר אָזִיבִּיה, וְאֵין לְהַשְׁבִּיכָה מִין נַוקְבִּין,
לְהַמְּשִׁיךְ טְרָפָ לְבִיתָה. וְעַל-יִדְיִזָּה: **"בְּגַפְשֵׁנוּ נְבִיא לְחִמְנוּ"** -
בְּיִגְעָה וּטְרָחָא גְּדוֹלָה:

וְזֹה שָׁאָמָרוּ חֶכְמִינוּ, זְכַרְזָנָם לְבָרָכָה (פְּסָחִים קי"ח): **'קְשִׁין**
מִזְוְנוֹתָיו שֶׁל אָדָם כְּקַרְיעָת יִם סּוֹפָ', כי יִם סּוֹף גְּרָעָ
לְשִׁגְיִים-עִשְׁרָה קְרָעִים (פרק י דרבי אליעזר פרק מ"ב ובקווון כ"א), כְּנֶגֶד
שְׁתִּים-עִשְׁרָה בְּדִיקּוֹת הַסְּפָכִין (רא"ש חולין פ"א סי' כ"ד) שְׁעַל יִדְיָהֶם
קְשִׁים מִזְוְנוֹתָיו שֶׁל אָדָם וכו': **וְזֹה שָׁאָמָרוּ חֶכְמִינוּ, זְכַרְזָנָם לְבָרָכָה**
(ברכות ג"ה): **'שְׁלַחַן דָזֶמֶת לְמִזְבֵּחַ'**, כי שְׁעוֹר פְּגִימּוֹת הַחַלִּיף, כְּשְׁעוֹר
פְּגִימּוֹת הַמִּזְבֵּחַ (חולין י"ז): גם עַל הַשְׁחִיטָה גִּימְטְרִיאָתְלִ"ז,
וּבְזַעַת אֲפִיךְ תְּאַכֵּל לְחַם (בראשית ג') - רַאשְׁיִתְבּוֹת גִּימְטְרִיאָתְלִ"ז,
תְּלִ"ז (עם הַאֲרַבָּע תְּבּוֹת), לְרָמָז חֶסְרוֹן הַפְּרִנְסָה עַל-יִדִּי שׂוֹחְטִים
שְׁאַיִגְם מִהְגָּנִים: **וְזֹה פְּרִזְשָׁ** (תְּהִלִּים קי"א): **"טְרָפָ נָתֵן לִירָאִוּ"**, כי
טְרָפָ יש לו שני משמעות, לשון טְרָפָה, כְּמוֹבָא בָזָה סּוֹף
מִשְׁפְּטִים (דף קב"א): ולשון מִזּוֹן. לְרָמָז, כְּשִׁישָׁרָאֵל שׁוֹמְרִים אֲת
עַצְמָם מִטְרָפָה, עַל-יִדְיִזָּה יִשְׁלַחַם פְּרִנְסָה:

זֶקֶן נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

וְזֹה פָּרוֹשׁ (שְׁבַת ק"ד): 'מִנְצָפֶד צֹפִים אָמְרוּ', מִנְצָפֶד הוּא בְּחִינַת זְרִידִין, בְּחִינַת רַיִ"ז דִין. וְצֹפִים, אֲלֹו גְּבִיאִים, שְׁינִיקָתָם מִבְּחִינַת כְּרָבִים, בְּחִינַת תִּינּוֹקּוֹת, בְּחִינַת הַבָּל שְׁאיַין בּוֹ חַטָּא, בְּחִינַת אַוִירָא דָאָרְץ-יִשְׂרָאֵל, שְׁשָׁם מִקְבְּלִין רֹוחַ הַקָּדֵשׁ, כִּמוֹבָא בְּזַהֲרָה (לְדַלְךְ פ"ה): "זַיְקָם יוֹנָה לְבָרָח תִּרְשְׁשִׁישָׁה". וְאֲלֹו הַצֹּופִים, הַיָּנוּ אֲלֹו שְׁהָם בְּבְחִינַת הַבָּל שְׁאיַין בּוֹ חַטָּא, הֵם גְּהִירִין בְּ"זְרִידִין", רַיִ"ז דִין, בְּמִנְצָפֶד. וּמַעַלְיוֹן אֶת הַגְּפֵשׁ בְּבְחִינַת מִיּוֹן נַוקְבִּין, וּמִמְשִׁיבִּין שְׁפָעָה. וְהַשְּׁפָעָה מִכְּנָה בְּשֵׁם אַ'מִיר, כִּי מִתְחַלָּה הִיא אֹזֶר, וְאַחֲרֵיכֶה גָּעָשָׁה מִים, וְאַחֲרֵיכֶה רַקְיעָה. וּבְשִׁמְמַתִּיקִים אֶת הַמִּנְצָפֶד, וּעוֹשִׁים מִמִּנְצָפֶד, אַדְנִי. כִּי מַרְיוֹן גָּעָשָׁה צְוָרָת אַלְפָה, וּגָעָשָׁה אַדְנִי. וְאַדְנִי הֵוא דָבָר, הֵוֹא הַשְּׁבִינָה, כִּמוֹ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים נ"א): "אַדְנִי שְׁפָתִי תִּפְתַּח". וּמִתְהָבֵל הַזֹּהָה, הַיָּנוּ אַדְנִי, יוֹצָא הַשְּׁפָעָה, וְגַתְחַלֵּק לְכָל אֶחָד לְפִי בְּחִינַתוֹ. וְזֹה פָּרוֹשׁ (תְּהִלִּים ס"ח): אַדְנִי יִתְז אַ'מִיר, הַמְבָשָׂרוֹת צְבָא רַב, לְכָל אֶחָד לְפִי בְּחִינַתוֹ:

וְזֹה שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה (סְגִילָה רַיִ"ז ק"ד): "אַכְלֵי עַמִּי אֲכָלוּ לְחַם אַדְנִי לֹא קָרָאוּ", רַב אָמַר אֲלֹו הַדִּינִים, וּשְׁמוֹאֵל אָמַר אֲלֹו מַלְמִדי תִּינּוֹקּוֹת. מַר אָמַר חַדָּא, וּמַר אָמַר חַדָּא וְלֹא פְּלִיגִי. רַב אָמַר אֲלֹו הַדִּינִין, הַיָּנוּ רַיִ"ז דִין. שְׁאיַינָם מַעַלְיוֹן אֶת הַגְּפֵשׁ בְּבְחִינַת מִיּוֹן נַוקְבִּין, שְׁאיַין עֹזְשִׁין מַרְיוֹן דִין, אַדְנִי. רַמְזָה לְשׂוֹחָטִים שְׁאיַינָם מִהְגָּנִים, שְׁמַקְלָקְלִים הַדִּינִים. הַיָּנוּ רַיִ"ז דִין, מִנְצָפֶד. הַדְמִים שְׁהָם הַגְּפֵשׁוֹת, הֵם חַמֵּשׁ אֹתִיּוֹת, כִּנְגַד חַמֵּשָׁה דָמִים פִּידּוּעָה. רַמְזָה לְחַמֵּשׁ בְּחִינּוֹת שְׁיִשׁ לְגַפְשׁ, כִּמוֹ שְׁאָמְרוּ חַזְ"ל (ברכות י): הַגִּי חַמֵּשָׁה בְּרָכִי נְפִשִּׁי כִּנְגַד מֵי וּכְוֹ'. וּשְׁמוֹאֵל אָמַר אֲלֹו מַלְמִדי תִּינּוֹקּוֹת, שְׁמַקְלָקְלִין אֶת הַהָבָל שְׁאיַין בּוֹ חַטָּא. בְּשַׁדְבָּרוֹ וְהַבָּלוֹ שֶׁל הַשׂוֹחֵט, אֵינוֹ בְּבְחִינַת הַבָּל שְׁאיַין בּוֹ חַטָּא, בְּחִינַת

זֶלְקָנִינָה וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תցים → צַדְקוֹה שֶׁרֶב צַדְקוֹה רְבָבָר צַדְקוֹה לְפָלָל →
"חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִית תִּיקְוָן המידות → 30

אֲוִירָא דָאָרְצִיְשָׁרָאֵל, עַלְיִדְיוֹזָה, "אֲכַלְיַעֲמִי", הַפְּרִנְסָה גַּתְמַעַט.
כִּי כְּשִׁישׁ לְהַשּׂחַט בְּחִינַת הַכֶּל שְׁאַיִן בּוֹ חַטָּא, בְּחִינַת חַרְבָּה לְהָ,
בְּחִינַת צְדָקָה דָאָרְצִיְשָׁרָאֵל, בְּחִינַת גַּפְשׁ, בְּחִינַת תּוֹרָה כְּגַל, גַם
הַגַּפְשׁ שְׁעוֹלָה מְהֻחָי לְהַמְּדִבָּר שְׁלוֹ, גַם כֵּן גַּתְעַלָּה בְּבְחִינּוֹת
מְעֻלוֹת אֱלֹה הַגְּזָבָר:

וּזְהָהָגָ פְּרוֹשָׁה: 'הַזְּהָרָו בְּבָנֵי עַמִּיהָאָרְצִי'; כִּי זֶה יְדוֹעָ, שַׁהְגַּפְשׁוֹת
הַכְּבָדֹות [הַגְּעַשְׁקֹות] בְּתוֹךְ הַטְּקָלָא, הָאָמָר בְּזָהָר (סְבָא
מְשִׁפְטִים דָף קי"ג, וּבָשָׁאָר מִקּוֹמוֹת), בְּקַלְפּוֹת נְגַה. וּקְלַפּוֹת נְגַה רֹצָח
שִׁישְׁתָּקָע שֶׁם הַגַּפְשׁ, אָזִי הִיא גַּוְתְּגַת אָוָתָן בְּתוֹךְ טְפַת זָוָנוֹ שֶׁל
עַמִּיהָאָרְצִי, כִּי שִׁיתְטַגְּפָה הַגַּפְשׁ הַהִיא בְּיוֹתָר. גַּמְצָא שְׁבָנֵי עַמִּי
הָאָרְצִי הֵם גַּפְשׁוֹת יִקְרֹזֹת, אֶלָּא שְׁהָם בְּצָפְרִים הָאָחָזּוֹת בְּפַח (קַהְלָתָ
ט'). מְאַיִן אָנוּ יוֹדְעִים הַדָּר תְּפָאָרָתָם, אֶלָּא עַלְיִדְיִי תּוֹרָתָם. כִּי שָׁאָנוּ
רֹזְאִים שְׁהָם תְּלִמְיִדְיָחָכְמִים, בִּידּוֹעָ שִׁישׁ לָהָם גַּפְשׁ יִקְרָה. וּכְלָ
הַתּוֹרָה שְׁהָם מְגָלִים, הַוָּא הַכֶּל גָּלוּי לְהַשּׂחַט. כִּי הַגַּפְשׁ הִיא
[בְּחִינַת תּוֹרָה] כְּגַל. וְהַתּוֹרָה שְׁהָם מְגָלִים בְּנֵי עַמִּיהָאָרְצִי, הֵם
בְּחִינַת גִּיצּוֹצֹת. וּעוֹלָה לְהַשְּׁכִינָה בְּבְחִינַת מִין גַּוְקָבִין, בְּבְחִינַת:
'חַזִּי בְּמַאי בְּרָא קָאָתִינָא'. וּבְשִׁבְיָל זֶה צְרִיךְ לְכַבְּדָם, כִּי עַלְיִדְיִ
הַכְּבָוד יַתְגַּלְהָ בְּיוֹתָר הַתּוֹרָה מִהַּתְעַלְמִוְתָה, הִינְנוּ הַגַּפְשׁ. כִּי שָׁרֵשׁ
הַכֶּל הַוָּא הַכְּבָוד, כִּמּוֹ שְׁפָתּוֹב: "לְכַבְּזִי בְּרָאָתִיו" וּכְוֹ, וְהַגַּפְשׁ
מְשִׁתְזָקְקָת לְהַכְּלֵל בּוֹ בְּשָׁרֶשׁוֹ. וּזְהָהָגָה: 'הַזְּהָרָו בְּבָנֵי עַמִּיהָאָרְצִי
לְכַבְּדָם', כִּי שִׁישְׁתָּזְקָק הַתּוֹרָה, שְׁהִיא הַגַּפְשׁ, לְהַכְּלֵל בְּשָׁרֶשׁוֹ,
שְׁהַוָּא הַכְּבָוד. וְעַלְיִדְיוֹזָה, 'מְהָם תִּצְא תּוֹרָה':

וּזְהָהָגָה פְּרוֹשָׁה: דָרְשׁוּ הָי' עַלְיִדְיִי אֵיזָה חַכְמָה תִּזְכְּלֶל לְדָרְשׁ אָזָתָו,
הַדָּר מִפְּרָשָׁה, וְעַזָּו. הִינְנוּ עַלְיִדְיִי הַתּוֹרָה, וְלֹא עַלְיִדְיִ
חַכְמוֹת אַחֲרִים. שְׁהָם סְכָלוֹת וְחַשְׁדָה, כְּגַד חַכְמוֹת הַתּוֹרָה.

על-ידי מה תזוכה לחכמת התורה, בקשו פניו תמיד, על-ידי צדקה של ארץ-ישראל. בモבא במדרש (בראשית ר' בה פרשה מ"ד; קהילת ר' בה סדר א'): 'אין בקשת פנים אלא צדקה', כמו שכתוב (תהלים פ"ה): "צדק לא פניו יהלה". ואין תמיד אלא ארץ-ישראל ("שוחר טוב" תהילים ק"ה ועין "ראשת חכמה" שער התשובה פרק ו'), כמו שכתוב (דברים י"א): "תמיד עיני ה' אלקי' בה":

ספר קא'er לך'ט'ן מוזנץ' השופע:

ו עקר חסרונו הפגסה שגטמעט בדורות הללו אין זה אלא על-ידי השוחטים שאינם הגוגים. כי יש שוחט הגון שמאכילד ומפרנס לישראל והוא מעלה את הנפש שבחי המגלגת בו, בדבר הינו בדבר הברכה שהוא מברך על השחיטה בוגנה. וצריך השוחט לבון בת בראיו להעלות הנפש שבדם ועל-ידי זה בא הנטש וועל להשבינה בבחינת מין נוקبين ואיזה השבינה מזדהגת על-ידי המין נוקבין שייש לה ועל-ידי הזוג היא מקבלת פרגסה לישראל. ועל בן נקרא הخلاف מאכילת כמו שכתוב: "זיקח את המאכלת" (בראשית כ"ב י) על שם השוחט ההגון שמאכילד לישראל. אבל בשחשוחט אין הגון, ואפלו בשעת הברכה חושב מחשבת פגול ואינו שם בשעת הברכה איזי בשעומד עם הخلاف לשוחט את חי הוועמד כרוצח נפשות ויש צער לנפש חי וצועקת בקול מר. כי הخلاف שלו הוא חרב המדבר ואינו חרב להיהם (ישעה לד) בחינת השבינה בחינת דבר, כי אין מעלה את הנפש המגלגת, אך הרבה הוועוד מורייד את הנפש ממעלתה שבבחינת חי גם בן ואין לה מנוח לבת רגלה. אוי לו להשוחט הזה אויה להנפש שהרג את הנפש ומספר אותה בכת אוייביה ואין להשבינה מין נוקבין להמשיך טרף לבירתה. ועל-ידי זה "בגפינו"

זֶלְקָנָן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תץיל ← אַפִּרְעָמָן פְּקוֹד שְׂדֵךְ אֶחָד רַבְבָּשׂוֹ אֶחָד תְּקֹזָה לְפָלָא →
30 "חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַוֹּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִירִית תִּיקְוֹן המידות

נִבְיא לְחַמְנוּ מִפְנֵי חֶרְבַּה הַמִּדְבָּר" (איַבָּה ה' ט), שְׁבִיגִיעָה וּטְרַחָה
גְּדוֹלָה צְרִיכִים חַם וּשְׁלוּם לְהַמְשִׁיךְ מַעַט הַפְּרִנְסָה מִפְנֵי הַחֲלָף שֶׁלֽוּ
הַגְּקָרָא חֶרְבַּה הַמִּדְבָּר (שִׁמְסֶר אֶת הַגֶּפֶשׁ לְקַלְפָת שְׁהָם שׂוֹלְטִים בְּמִדְבָּר
כִּידּוּעַ):

ח וְעַלְיִדִי הַשׂוֹחֲטִים הָאָלוּ נִכְנָעָת הַגֶּפֶשׁ לְגַבֵּי הַגּוֹفַה וְהַחֲמַר
וּמַתְגִּבְרִים תְּאֻוֹת הַגּוֹفַה בְּחִינַת חֲמַר וּכְוֹי בְּגַ"ל. אֲבָל עַלְיִדִי
שׂוֹחֲטִים הַגּוֹגִים מַעַלְיוֹן אֶת הַגֶּפֶשׁ וּנִכְנָעָת הַגּוֹפַה וְהַחֲמַר בְּחִינַת
בְּהַמָּה וּסְכָלוֹת וּכְוֹי בְּגַ"ל, בְּחִינַת חַכְמֹות חַיצׂוֹנוֹת וּתְתַעַלָּה הַגֶּפֶשׁ
וְהַצּוֹרָה וּכְוֹי בְּגַ"ל בְּחִינַת חַכְמַת הַתּוֹרָה, וְעַלְיִדִיְזָה גַּמְשָׁךְ
פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ גָּדוֹל. וְזֹה פָּרוּשׁ: "טְרַפָּ גָּתָן לִירָאָיו" (תְּהִלִּים קי"א)
טְרַפָּ לְשׁוֹן הַטְּרִיפְנִי לְחַם (מִשְׁלֵי ל' ח) וּלְשׁוֹן טְרַפָּה. לְרִמּוֹן כִּי
כַּשְּׁיִשְׁרָאֵל שׂוֹמְרִים אֶת עַצְמָם מַטְרַפָּה עַלְיִדִיְזָה יִשְׁלַׁחְ לְהַם
פְּרִנְסָה:

ט וְזֹהוּ פָּרוּשׁ: 'הַזְּהָרוּ בְּבִנֵּי עַמּוֹתָה אֶרְץ' (פָּרוּשׁ לְכֶבֶדֶם) שֶׁמְהַם תִּצְא
תוֹרָה (סְגִּידָרִין צ"ז). כִּי יִדּוֹעַ שְׁבָקְלָפָת נִגְהָה גַּלְבָּדוֹ גַּפְשׁוֹת גַּכְבָּדוֹת
וְהַקְּלָפָה רֹצֶחֶת שְׁתַשְׁתַּקְעַ שֶׁם הַגֶּפֶשׁ וּנוֹתְגַת אֹתָהּ בְּתוֹךְ טְפָת
זָוָנוֹ שֶׁל עַמּוֹתָה אֶרְץ בְּדֵי שְׁתַתְטִיגָּה הַגֶּפֶשׁ הַהִיא בְּיוֹתָר, גַּמְצָא
שְׁבִנֵּי עַמּוֹתָה אֶרְץ הַם גַּפְשׁוֹת יִקְרֹות אֶלָּא שְׁהָם כִּצְפָּרִים הַאֲחַזּוֹת
בְּפָח. וּמְאַיִן אָנוּ יוֹדְعִים הַדָּר תִּפְאַרְתָּם, אֶלָּא עַלְיִדִי תְּוֹרָתָם
כִּשְׁאָנוּ רֹזְאִים שְׁהָם בְּנֵי תּוֹרָה בְּיִדּוֹעַ שִׁישׁ לְהַם גַּפְשׁ יִקְרֹה. וְעַל
כֵּן צְרִיכִין לְזֹהָר לְכֶבֶדֶם כִּי עַלְיִדִי הַכְּבוֹד תִּתְגַּלֵּה בְּיוֹתָר הַתּוֹרָה
שְׁבָהָם מִתְתַּעַלְמוֹתָה. כִּי שָׁרֵשׁ הַבָּל הוּא כְּבֹוד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּמּוֹ
שְׁבָתּוֹבָה: "זַלְכְּבֹודִי בְּרָאָתִיו" (ישעיה מ"ז), וְהַגֶּפֶשׁ שְׁהִיא הַתּוֹרָה
מִשְׁתּוֹקְקָת לְהַכְּלֵל בְּהַשְּׁרֵשׁ שְׁהִיא הַכְּבוֹד. וְעַלְיִדִיְזָה מְהַם תִּצְא
תוֹרָה וְתִתְתַּעַלָּה הַגֶּפֶשׁ וְהַצּוֹרָה וְהַחְסָד וּכְוֹי בְּגַ"ל וְתִתְהִיא גְּדָחָה

תְּאֹות הַגּוֹף וְהַחֶמֶר וּכְיוֹ כִּגְלִיל וַיַּתְבְּטֵלוּ כָּל הַדִּינִים אָמַן כֵּן יְהִי
רָצֹן:

פֶּקַר חַיִּים מִזְמָרְתִּים חַזְקָתִים

רכ (לו) בְּעַרְבִּירָאשִׁהַשְׁנָה דָּבָר עַמְּנוֹ מִהְרָב מִבְּרָסְלָב שֶׁלֹּא הָיָה
עַל רָאשִׁהַשְׁנָה אָז בָּאוּמִין, וַיֹּאמֶר לְנָנוּ מָה אָמַר לְכֶם אַיִן דָּבָר גָּדוֹל
מֵזֹה, הִנּוּ לְהִזְמִין אֲצַלִּי עַל רָאשִׁהַשְׁנָה. אַפְּעַל-פִּי שְׁשָׁאָר צְדִיקִים
אַיִּגְנִים אָוּמְרִים כֵּה, כִּי אֲצֻלָּם אַיִּנוּ חַיּוֹב גָּדוֹל כֵּל כֵּה לְהִזְמִין אֲצֻלָּם
עַל רָאשִׁהַשְׁנָה, תְּרִי עַזְדָּקָה קָשִׁיא אֲחַת. [כָּלּוֹמֶר בֶּלֶא זֶה כְּבָר
מִקְשִׁים עַלְיוֹ קָשִׁיות הַרְבָּה תְּמִיד, וַיְהִי קָשָׁה עַלְיוֹ עַזְדָּקָה זֶה
גַּם-בָּנָן מָה שְׁזֹא מִזְהִיר בִּיּוֹתָר לְהִזְמִין אֲצַלָּו עַל רָאשִׁהַשְׁנָה דִּיקָא
יוֹתָר מִשְׁאָר הַגְּדוּלִים]. וַיֹּאמֶר שְׁפֵל עַסְקָוּ הַזָּא רַק רָאשִׁהַשְׁנָה
וְהַפְּלִיגָא אָז מָאֵד מָאֵד לְהִזְמִין אֲצַלָּו בְּרָאשִׁהַשְׁנָה, וַיֹּאמֶר בְּלִשּׁוֹן
אַשְׁכָּנָז בְּזֹה הַלְּשׁוֹן: (וּוֹאַמְּרֵן זֶה אַיְדָה זֶה גַּיְינָן קִיּוֹן גַּרְעַסְעָרָם דָעָר פָּזָן אַיְזָנִיט
פָּאַרְהָנְדָן, אֵי אַגְּדָעָרִי זֶה גַּיְינָן גַּיְטָן אַזְוִי, נָא אַיְזָנָה אַקְשִׁיא, גָּאָר מִיּוֹן זֶה אַיְזָנִיט
רָאשִׁהַשְׁנָה) [מָה אָוּמֶר לְכֶם אַיִן דָּבָר גָּדוֹל מֵזֹה אֵי [מִדוּעַ] אַחֲרִים
אַיִּגְנִים אָוּמְרִים כֵּה נָנוּ זֶה עַזְדָּקָה קָשִׁיא כֵּל עַגְנִינִי הַזָּא רָאשִׁהַשְׁנָה] גַּם
כְּבָר אָמֶר (אוֹיפָרָאשִׁהַשְׁנָה דָרְפָּנוּ אַלְעָזִיר) [עַל רָאשִׁהַשְׁנָה כָּלָם
צְרִיכִים לְהִזְמִין]. וְכֹל זֶה הָיָה בָּאוּמִין בְּרָאשִׁהַשְׁנָה הַאָחָרָן שֶׁאָז
דָּבָר עַמְּנוֹ זֹאת. וְגַם מִכְּבָר דָּבָר עַמְּנוֹ הַרְבָּה שְׁזֹהָא מִזְהִיר וּמִצְּזָהָא
לְכֹל מֵי שְׁרוֹצָה לְשִׁמְעָה וְלִצְיָת אַזְוֹז שְׁיִהְיָה אֲצַלָּו עַל רָאשִׁהַשְׁנָה.
וַיֹּאמֶר שְׁזֹהָיְזָן צְרִיכִין לְעַשׂוֹת כְּרוֹזָן וּכְיוֹ כְּמַבָּאָר בָּמְקוֹם אַחֲרָן. וְדָבָר
מֵזֹה הַרְבָּה כִּפְרָה פָּעָמִים:

רכא (לו) בְּרָאשִׁהַשְׁנָה הַאָחָרָן בָּאוּמִין, סְמוֹךְ לְהַסְתַּלְקוֹתָו שְׁזֹהָיְזָן
בְּבֵית רְבִי נְחָמֵן נְתָן. וְהַתְּפִלְלֵנוּ בְּתוֹךְ הַאָמְבָאָר [אַכְסְדָּרָא] וַיֹּאמֶר
שְׁזֹהָיְזָן צְרִיכִין לְחִזְקָה אָז בְּתִפְלָה בִּיּוֹתָר, וַיֹּאמֶר שְׁעַבְשָׁו רְאֵי לְכֶם

זֶקְנָהַנְּתָן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תנוֹ אֵלֶּא מִתְּפָרֵץ תְּצִוָּה לְאַזְרָעָה שֶׁדְבָרָה מִסְפָּרִי רַבָּה עַזְהָה תְּקֹזָעָה לְפָלָעָה
ח'ק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצָא לְאוֹרָעָי הַזָּכָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִית תִּיקְוָן המידות 30

לְהַסְּתָּבֵל יוֹתֵר פּוֹקְדָה חִזְיָה מִאַמְבָר (גְּרָאָה לְעִנְיוֹת דָעַתִּי, עַל דָּרְךָ שְׁאָמְרוּ
רְבּוֹתִינוּ זְכָרוֹגָם לְבָרְכָה (בְּרָכוֹת מ"ה) פּוֹקְדָה חִזְיָה מַאי עַמָּא דָבָר).
וּבְעֻזּוֹנוֹתִינוּ הַרְבִּים לֹא שְׁמָנוּ לִבְנָה לְדָבָרִיו הַקְדוֹשִׁים וְלֹא זְכִינוּ
לְהַבִּינָם. וּבְסָמוֹךְ גַּסְתָּלָק מִאוֹר עִינִינוּ הַזָּדָנוּ פְּאִירָנוּ קְדָשָׁתָנוּ,
אַבְדָנוּ מַה שְׁאַבְדָנוּ. אַלְוּ כָל הַיִמִים דִיוֹ וּכְלַהֲגָמִים קְוָלְמָזִים
וּבוֹי לֹא יַסְפִיקוּ לְבָאָר אַחֲת מַאֲלָף וּרְבָבּוֹת מַה שְׁהַפְסָדָנוּ
בְּעֻזּוֹנוֹתִינוּ הַרְבִּים. אֹוי לָנוּ בַי שְׁדָדָנוּ.

זֶאת גְּחַמְתָנוּ בְּעִינִינוּ בַי מַעַט מִתּוֹרָתוּ הַקְדוֹשָה לֹא שְׁבָחָנוּ. לוֹלָא
תוֹרָתוּ הַקְדוֹשָה שְׁעַשְׂוִיעָנוּ וּבוֹי וּלְיִכְזָן עַדְיָן לֹא פְּסָקָה חַם וּשְׁלוּם
תְּקוּתָנוּ, עַזְדָּקָה וּנְיִיחָל וּנְצָפָה לִישְׁוּעָת הַשֵּׁם בַי אֵין מַעַצָּר
לְהַשֵּׁם לְהַזְשִׁיעַ עַזְדָּקָה בְּרַחְמָיו הַמְּרָבִים, יַשּׁוֹב יְרַחְמָנוּ לְשְׁלָחָה לָנוּ
בְּקָרֶוב גּוֹאֵל צְדָקָה לְאָמֶר זֶה יְגַחְמָנוּ, בִּימּוֹת עֲגִיתָנוּ יְשַׁמְמָחָנוּ, אָמֵן
כִּי יְהִי רְצָוָן בְּמַהְרָה בִּימֵינוּ אָמֵן:

סְדָר הַאֲלָף-פְּאֵית הַזְּמָנָה:

נֶל. תִּפְלָה שְׁהִיא בְּדָמָעוֹת הִיא גַּתְקְבָּלָת. נֶכ. בְּשָׁאָתָה מִבְקָשׁ אֵיזָה
דָבָר, תִּזְכִּיר זְכָוֹת אָבוֹת. נֶג. בְּשָׁהַקְדוֹש-בָּרוֹך-הָוּא מַעֲגִישׁ אֵיזָה
רְשָׁע שְׁיֹודָע בָו, שְׁלָא יַעֲשָׂה עוֹד תְּשׂוֹבָה, וְהַצְדִיק מִתְפָלֵל עַלְיוֹ
יוֹתֵר מִדְאֵי, עַל-יִדְיָה זֶה גַּעֲנָשׁ הַצְדִיק. נֶל. בְּשָׁהַמִּתְפָלֵל נֹפֶל
לְקָטָנות, זֶה סִימָן שְׁלָא יַתְבִּלְבֵל [וַיְתַקְבֵּל] תִּפְלָה. נֶה. בְּשָׁאַיִן לְדָ
שְׁלוּם עִם הָעוֹלָם, אֵין גַּתְקְבָּל תִּפְלָתָה. נֶו. צְרִיךְ לְהַתְפָלֵל בְּשְׁלוּם
הָעִיר, אֲשֶׁר אָתָה דָר בָהּ. נֶז. מֵי שְׁמַתְפָלֵל בְּשְׁמָחָה, הַקְדוֹש-בָּרוֹך-
הָוּא מִבְּדָד אָתוֹ וּפּוֹקֵד אָתָ לְזָהָצִיו. נֶת. עַל-יִדְיָה תְּקוֹן-חַצּוֹת
מִזְכִּירֵין אָתָ [לִפְנֵי] הַקְדוֹש-בָּרוֹך-הָוּא אָתָ הַטּוֹבָות, שְׁהַבְּטִיחָה
לִיְשָׁרְאָל. נֶט. מֵי שְׁמַלְמָד זְכֹוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, עַל-יִדְיָה זֶה מַעֲוָרָר
תְּשׂוּעָה, וְהַתְשׁוּעָה בָאָה עַל יָדוֹ. מ. מֵי שְׁאַיִן מִתְפָלֵל עַל צְרָת

ישראל, נקרא חוטא. מלה. צריך אדם להתפלל על זרעו ועל כל הבאים אחריו. מכ. אפשר לאדם שיחיה בפי טובה בין לישראל בין לגוי. סג. מי שמתפלל על ישראל, הקדוש ברוך הוא מבפר לו על כל עונתו. מל. החולה שמתפלל על עצמו בדמעות, בודאי הקדוש ברוך הוא ירפא אותו ויקבל תפלה. מה. בשאתה רוזחה לשא תפלה, תתפלל בעד ישראל. טו. הקדוש ברוך הוא מבקש את האדם שייתפלל לפניו. טז. מי שפצע את העני מחזק ממנו, הבהיר הוא בקהל באוות התפלה. מה. עליידי בטחון תפלו של אדם גשמעת. טט. מי שהוא עני, יכול לצעק בתפלו מן הלב. ע. עליידי שמחה תבואה תפלה בהיכל מלך. עט. מי שאין לו הנאה מתפלו, יתפלל ברגה. עכ. מי שמתפלל בכח, הקדוש ברוך הוא שומע תפלו. עג. מי שנדר אייזה גדר, אין מקבלין תפלו עד שיישלם את גדרו. על. מי שאין בו אמונה, אין תפלו גשמעת. עו. צריך קדם התפלה לדבק את רוחו בבורא, ומחתמת הדבקות יצא הדבורים מעצמו מפיו. עז. בשחתה חרפתה ותשתק, תזקה שיעגה הקדוש ברוך הוא בקשלה. עח. מי שמתפלל על חברו, עליידי זה הקדוש ברוך הוא כופל לו את טובתו. עט. תפלה שאינה נתקבלה למלחה נשרפה.

פרק ש' אהות קברן עשו:

כב ענה ואמר: "חזקו ואמצו כל המיחלים לה" (תהלים לא-כח), "כל המיחלים" דיקא אפילו אם איןכם זוכים לשום קדשה ועובדת חם ושולם, רק מיחלים בלבד, אף על פי כן חזקו ואמצו ואל תפלו משום דבר שבעולם יהיה איך שיחיה מבאר מזה בברינו במאן ובמה פעם:

זֶקְנָה נִתְןֵן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'ת'ם ה'צ'ט'ר פ'ז'ה ר'צ'ט'ז'ת צ'צ'ל "אֱלֹהִים מְקוֹם שְׂדֵךְ אֱלֹהִים רְבָבָה עַזְהָה תְּקֹזָה לְפָלָה" →
"ח'ק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הווצאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" ש"ע יישיבת תיקון המידות 30

וַיּוֹתֶר וַיּוֹתֶר מֵזֶה צְרִיךְ כֹּל אַחַד וְאַחַד לְחִזְקָה אֶת חֶבְרוֹ לְבָל יִפְלֶל בְּדַעַתּוֹ מִשּׁוּם דָּבָר שְׁבֻעוֹלָם וְאַפְלוֹ אִם הוּא יָדַע בְּעַצְמוֹ שַׁהוּא כִּמוֹ שַׁהוּא אַפְ-עַל-פִּיכְנָן יְחִזְקָה אֶת חֶבְרוֹ כִּי אֶת חֶבְרוֹ בְּקָל יוֹתֶר לְחִזְקָה מַלְחִזְקָה אֶת עַצְמוֹ, כִּי אֵין חַבּוֹשׁ מַתִּיר אֶת עַצְמוֹ (ברכות ה): כִּי אֵין רַעַת גְּדוֹלָה מִגְפִּילָה וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רְבוּתִינוּ, זְכַרְזָגָם לְבָרְכָה לְעַגְנִין מַלְחָמָה הַגְּשָׁמִiot עַל פְּסוֹק (דברים כ-ג): "אֶל תִּרְאֹו וְאֶל תַּעֲרֹצֹו" וּכְיוֹ אֶל תִּרְאֹו מִשְׁפָעָת הַקָּלָגְסִים וְאֶל תַּעֲרֹצֹו מִקְוָל הַקְּרָנוֹת וּכְיוֹ שֶׁכֹּל הַדְּבָרִים הַאֲלָה עֲזָבָרִים עַל מֵי שְׁחָפִץ לְבָנָם בְּעַבּוֹדָת ה' שֶׁפֶמֶה מִינִי מַלְחָמֹות וּפְחָדִים וִשְׁפָעָת הַקָּלָגְסִים וּקוֹל הַקְּרָנוֹת וּכְיוֹ וּכְיוֹ עֲזָבָרִים עַל כֹּל אַחַד וְאַחַד וּבְמַבָּאָר בְּדַבְּרֵינוּ מֵזֶה וְצְרִיךְ לְעַמְדָה עַל עַמְדוֹ לְבָלִי לְהִגִּיחָה אֶת מִקְומָו בְּשָׁוּם אַפְןָ בְּעַזְוּלָם וְלִצְפּוֹת לְיִשְׁוֹעָה תָּמִיד וְלְבָלִי לְהִתְרַחֵק וְלִגְוָם מִמְּפָנוֹ יִתְבְּרַךְ חַם וְשַׁלּוּם, וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רְבוּתִינוּ, זְכַרְזָגָם לְבָרְכָה (סוטה מ"ד): לְעַגְנִין מַלְחָמָה: שְׁתַּחַלְתּוּ מִפְלָה הַגִּיסָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן (תְּהִלִּים קְלָטִיז): "כִּי אֲנָה מִפְנִיקָה אֶבְרָה אִם אָסְקָ שְׁמִים שֵׁם אַתָּה וְאַצְיָעָה שָׁאָול הַגָּדָה" וּכְיוֹ כִּי הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ בְּכָל מִקּוֹם כִּי צְרִיכִין לְהִזְוֹת עַקְשָׁן גָּדוֹל בְּעַבּוֹדָת ה' פְּמַבָּאָר בְּדַבְּרֵינוּ עַיִן שֵׁם וּבְשִׁזְבָּחָה לְבָלִי לְהַפְּיל אֶת חֶבְרוֹ אַפְ-עַל-פִּי שִׁידַע בְּעַצְמוֹ שַׁהוּא רְחוֹק מִעַבּוֹדָתוֹ, אֶדְרָבָא יְחִזְקָה בְּכָל מִינִי הַתְּחִזְקָות וַיְחִיְהוּ וַיִּשְׁיַבְהוּ בְּכָל מִינִי דְבָרִים הַמְשִׁיבִין אֶת הַגֶּפֶשׁ וּכְיוֹ, עַל-יִדְיִזָּה יִכְלֶל לְהִזְוֹת שַׁאֲחַר-כֵּד יִזְבָּה גַּם הוּא לְחֹזֶר וְלִשְׁוֹבֵל עַבּוֹדָת ה' עַל-יִדְיִזָּה:

קְכָא פָעַם אַחַד הַזְכִּיה אָזְתָנוּ לְהַתְפִּלָל בְּכֹנֶה וּבְכָחָזָת בְּמַבָּאָר בְּסִפְרֵיו הַרְבָה שְׁצְרִיכִין לְהַכְּרִיחָה עַצְמוֹ מִאֵד לְתִפְלָה וּלְהַתִּפְלָל בְּכָל כָּחָזָו וְאָמָר: שְׁתַּפְלֵה שְׁלָכָם בְּכָחָזָה כִּמוֹ שֶׁמְשַׁבְּתִי אַנְיָ אֶת הַחַבָּל עִם הַאֲגָקִיר כִּשְׁהִיִּתִי עַל הַסְּפִינָה הַיָּנוּ בְּהִזְוֹתוֹ עַל הַסְּפִינָה

היה פעם אחד בשעת הבדיקה שחיינו מבריחים את כל אגשי הספינה שימשו בכל כח את החבל הג"ל והייתי מושך בכל כח החבל אבל באמת לא הכנסתי שום כח, רק היה לפניהם כי הברחת להראות לפניהם לאלו אני מושך בכל כח כך הוא התפללה שלאם בכח ובכוננה כלומר שעדיין אין לנו מנגיסין כל פחנו באמת להזד התפללה:

פרק ט' ל' ערך ח'זקיה:

סימן רכב (ה) על שמוות שהן טובות לו לבדוק מברך שהחיינו ואם הן טובות לו ולאחרים מברך הטוב והמטיב: (ב) על שמוות רעות מברך בא"י אלקינו מלך העולם דין האמת: (ג) חייב אדם לברך על הרעה בדעת שלמה ובנפש חפזה כדרך שمبرך בשמחה על הטובה כי הרעה לעובדי השם היא שמחתם וטובתם כיון שמקבל מה אהבה מה שגורע עליו השם נמצא שבקבלת רעה זו הוא עובד את השם שהיא שמחה לו: (ד) מברך על הטובה הטוב והמטיב אע"פ שירא שמא יבא לו רעה ממנו כגון שמצויה מציאה וירא שמא ישמע למלך ויקח כל אשר לו וכן מברך על הרעה ברוך דין האמת אע"פ שיבא לו טובה ממנה כגון שבא לו שטף על שדהו אע"פ שכשיעבור השטף היא טובה לו שהשקה שדהו:

סימן רכב (ה) ילדה אשתו זכר מברך הטוב והמטיב וגם היא צריכה לברך כן: הגה ואם מתה אשתו בlidata מברך שהחיינו דהא ליכא הטבה לאחריני וכן אם מת האב קודם שילדתו היא מברכת שהחיינו (כן נראה לי ליישב הרשב"א סימן רמ"ה) ויש שכתבו שנางנו להקל בברכה זו שאינה חובה אלא רשות ומזה נתקשת שרבבים מקילים באלו הברכות: (ב) מת אביו מברך דין האמת היה לו ממון שירושו

זֶלְקָן נְתַנֵּן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תצעכ אֲפִילוּ פָּזָה רַצְיָת צַעַל "אֲזֶר אֲשֶׁר מִקְוָה שְׂדֵךְ אֲזֶר פְּסָפָרִץ רַבְבָּע אֲזֶה תַּקְזֹז לְפָלָא" 30
"חַק נְתַנֵּן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַזָּאת "נְצָחָת וְאַגְּזָה" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תִּיקְוֹן המידות 31

אם אין לו אחים מברך גם כן שהחינו ואם יש לו אחים במקום שהחינו מברך הטוב והמטיב: הגה שאין מברכין הטוב והמטיב א"כ יש לו שותפות באותה טובה (טור): (ג) בנה בית חדש או קנה כלים חדשים אפילו היה לו כיווץ באלו תחלת או קנה ו חוזר וקנה מברך על כל פעם שהחינו ולאו דוקא חדשים דהוא הדין לשניהם אם הם חדשים לו שלא היו אלו שלו מעולם ולא אמרו חדשים אלא לאפוקי אם מברן ו חוזר וקנה: (ל) בשעת הקניין יש לו לברך אע"פ שעדיין לא נשימוש בהם שאין הברכה אלא ע"י שמחת הלב שהוא שמח בקנייתן וכשילבשם מברך מלבייש ערומים: (ה) קנה כלים שימושיים בהם הוא ובני ביתו מברך הטוב והמטיב אם נתנו לו במתנה מברך הטוב והמטיב שהיא טובה לו ולנותן: (ו) על דבר שאינו חשוב כל כך כגון חלוק או מנעלים ואנפלאות (פי מנעלים קטנים שחופין רוב הרgel) אין לברך עליהם ואם הוא עני ושמח בהם יברך: הגה ויש אומרים דאפילו עני אינו מברך על חלוק ומנעלים ובדומה וכן נהגין (טור בשם תומ' ותרומות החדש סימן ל"ז). המנהג לומר למי שלובש בגדי חדש תבליה ותתחדש. ויש מי שכחtab שאין לומר כן על מנעלים או בגדים הנעים מעורות של בהמה דאם כן היו צריכים להמית בהמה אחרת תחלת שיחדש ממנה בגדי אחר וכתייב ורחמיו על כל מעשו (מהרי"ז בפסקיו) והנה הטעם חלש מאד ואין נראה מכל מקום רבים מקפידים על זה שלא לאמרו:

סימן ר'כד (א) הרואה מركולים או שאר עבודות כוכבים אומר ברוד אתה ה' אלקינו מלך העולם נתן ארך אפים לעובי רצונו ואם רואה אותה בתוך שלשים יום אינו חוזר ומברך: הגה והאידנא אין מברכים זאת הברכה, שהרי אנו מגודלים בניהם ורואים אותו תמיד: (ב) הרואה מקום שנעקרה ממנה עבודה כוכבים

אם הוא בארץ ישראל אומר בא"י אלקינו מלך העולם שעקר עבודה כוכבים מארצנו ואם הוא בחו"ל אומר שעקר עבודה כוכבים מהמקום הזה והוא אומר בשתי הנקודות בשם שעקרה אותה מהמקום הזה כן תערוך אותה מכל הנקודות והשב לב עובדיhem לעבדך: הגה ואם נעהקרה עבודה כוכבים ממקום אחד וגנתונה במקום אחר מברך על מקום שנעהקרה שעקר עבודה כוכבים ועל מקום שננתונה לשם שנתן ארץ אפיקים (בית יוסף בשם תוספות וירושלמי):

שְׁפָרָר לְקָצֵפָי תְּפִלּוֹת הַשְׁמָה:

תקצ: וְתַעֲזַרְגִּי שְׁאַהֲרִיה שְׁלָמָם בְּאַמּוֹגָה וּבְבִטְחוֹן בְּךָ תָּמִיד וְלֹא
אָעַשֵּׂה שְׁוֹם פְּעַלָּה וְלֹא אָעַסֵּק בְּשֻׁום עַסְק וְלֹא אָסְעַ שְׁוֹם גְּסִיעָה
בְּשִׁבְיל פְּרִנְסָה כָּלֶל, רק אָזְבָה לִידָע וְלֹהָאמִין בְּךָ בְּאַמּוֹגָה שְׁלָמָה
וּבְבִטְחוֹן חַזְקָה שְׁאַתָּה תְּכִלְבֵּלָנִי וְתַזְמִין לֵי פְּרִנְסָתִי בְּשְׁלָמָות בְּבֵיתִי
בְּלִי שְׁוֹם גְּסִיעָה וּטְלַטּוֹל בְּעוֹלָם כָּלֶל, וּבְלִי שְׁוֹם עַשְׂיָה וּעוֹבֵד
וּעַסֵּק כָּלֶל וּכְלִי גְּסִיעָתִי לְאֵיזָה דָּרָךְ וּכְלִי עַסְקִי וּפְעַלּוֹתִי לֹא יְהִי כִּי
אָמַ לְשֵׁמֶךְ וּלְעַבּוֹדָתֶךְ לְבַד בְּאַמְתָה וּכְרַצּוֹנָה אָעַשָּׂה, וְלֹא אָכְזֵן
בְּגִסְיעָתִי וּעַסְקִי שְׁוֹם תֹּועֶלֶת עַצְמִי כָּלֶל כִּי הַכְּלָל שְׁלָמָה שְׁלָמָה
וְהַגּוֹף שְׁלָמָה, וּבְלָעָדִיךְ לֹא אָרִים אֶת יְדֵי וְאֶת רְגֵלִי לְעַשׂוֹת שְׁוֹם עַסְקָה
וּשְׁוֹם גְּסִיעָה בְּעוֹלָם "כִּי אַתָּה אֱלֹהִי רֹוחָךְ טוֹבָה תְּגַחֲנִי בְּאֶרְץ
מִישּׁוּר" וְתַזְמִין לֵי פְּרִנְסָתִי מְאַתָּה לְבַד בְּהַרְחָבָה גְּדוֹלָה קְדָם
שְׁאַצְטְּרָה לָהּ, בְּאָפָן שְׁאָוֶל לְעַסְק בְּתוֹרָתֶךְ וּעַבּוֹדָתֶךְ תָּמִיד וְלֹא
יְהִי שְׁוֹם בְּלָבּוֹל חַם וִישְׁלוּם עַל יְדֵי טְרִדָת הַפְּרִנְסָה כָּלֶל וְתִפְתָּח
לְנוּ אֹצְרָה הַטוֹב, וְתַתְנוּ הַמְּטָר בְּעַתּוֹ לְבָרְכָה וְלֹחִים וְלֹשֶׁבֶע
וְתִשְׁפִיעַ שְׁבָע וּזֹול בְּעוֹלָם וְלֹא יַצְטְרִכוּ עַמְךָ יִשְׂרָאֵל זֶה לְזֶה וְלֹא
לְעַם אַחֲר וְתִמְשִׁיךְ שְׁלָום בְּעוֹלָם וְיִקְרִים מִקְרָא שְׁבָתּוֹב: "הַשְׁם
גְּבוּלָךְ שְׁלָום, חָלֵב חָטִים יִשְׁבִּיעָךְ" וְתַהְיוּ בְּעַזְרָנוּ תָּמִיד, בְּאָפָן

אַתָּה נְתָנֵן וְלَا יִעֲבֹר תְּזַקֵּן מִמֶּנָּךְ אַתָּה רֹצֵחַ תְּזַקֵּן
חַטָּאת אַתָּה שְׁדָךְ אַתָּה מִסְפֵּרִי רַבָּךְ אַתָּה תְּזַקֵּן לְפָנָי
חַטָּאת "חַק נָתֵן וְלֹא יִעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹרָעִי הַזָּכָת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תִּיקְוֹן המידות

שְׁגַזְבָּה לְבָלוֹת יִמְינֵנוּ בְּטוֹב הַאֲמָתִי, בְּטוֹב הַגְּצָחִי, לְעַסֵּק כֹּל יִמְינֵנוּ
בְּתוֹרָה וְעַבּוֹדָת הָאֱמָת בְּרַצְוֹנָה הַטּוֹב וְלֹא גְּסֻוָּר מְדִבְרֵי הַתּוֹרָה
יִמְינֵנוּ וְשִׁמְאָל וְתוֹרָגִי וְתִלְמִידָנִי תִּמְיד אֶת הַדָּרֶד אֲשֶׁר אָלֵךְ בָּה וְאֶת
הַמְּעָשָׂה אֲשֶׁר אָעַשָּׂה "אֶל תַּעֲזִיבָנִי הָאֱלֹקִי, אֶל תַּرְחַק מִמֶּנִּי חֹשֶׁשָׁה
לְעַזְרָתִי הָאֱלֹהִים תְּשׁוּעָתִי":

תְּפִלָּה מִלְּתָקָלָה: יְהִי רָצְוֹן מִלְּפָנֵיךְ הָאֱלֹקִינוּ וְאֱלֹקִי אֲבוֹתֵינוּ
שְׁתַרְחָם עַלְיִוְתְּזִבְנֵי לְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה תִּמְיד וְאַזְכָּה
לְהִיוֹת שִׁמְחָה תִּמְיד בְּשִׁמְחָה שֶׁל מִצְוָה וְאֲגִיל וְאִשְׁמָח בְּהָזְבָּדָה וּבְיִשּׁוּעָתָה
תִּמְיד עַל כָּל הַחֲסָדִים אֲשֶׁר עָשָׂית עָמָנוּ אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ בָּנוּ מִכָּל
הַעֲמִים וּרְוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וּקְדַשְׁתָּנוּ בְמִצּוֹתִיהָ, וּקְרַבְתָּנוּ
מִלְכָנוּ לְעַבּוֹדָתָה, וּשְׁמֵךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַלְיִנוּ קְרָאתָ וְאַזְכָּה
בְּרַחְמֵיכָה לְזִכְרָה הַטּוֹבָה וְהַחְסָדָה הַזָּהָה תִּמְיד, וּלְשִׁמְחָה בָּזָה מִאֵד
תִּמְיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת וּבְכָל שָׁעָה, וּבְיוֹתֶר בְּשִׁבְתּוֹת וּמִים
טוֹבִים כִּי אֵין שְׁעוֹר וּעָרֵךְ לְרַבּוֹי הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבּוֹת אֲשֶׁר אַתָּה
גּוֹמֵל עַמִּי בְּכָל עַת מִה רְבָּה טֻבָּה אֲשֶׁר עָשָׂית עַמִּי "מָה אָשִׁיב לְהָיָה
כָּל תְּגִמּוֹלֹזָהִי עַלְיִוְתְּ" אֲלֹו כָּל הַיָּמִים דַּיו וּכָל אֲגִמִּים קְלִמוֹסִין, וּבְגַנִּי
אָדָם לְבָלָרִים וּלְשׁוֹנוֹת מִקְלָסִים, לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאָר וּלְסִפְר אַחַת מִגִּי^{אַלְפָ} וּרְבָבּוֹת, רַבּוֹי הַטּוֹבּוֹת וְהַחֲסָדִים וְהַחְצָלוֹת וְהַיְשִׁיעוֹת
הַגָּדוֹלֹות וְהַגּוֹרָאות, גְּפִים רַבִּים וּגְפָלָאות, פְּלַאי פְּלַאי פְּלַאות,
אֲשֶׁר הַפְּלִיאָה חַסְדוֹ עָמָנוּ אֲדוֹן הַצְּבָאות, אֲשֶׁר הַצִּיל נִפְשָׁנוּ מִכָּל
הַתְּלִאות וְהַחְרַפְתָּקָאות "רַבּוֹת עָשִׂית אַתָּה הָאֱלֹקִי, נִפְלָאות
וּמִחְשְׁבּוֹתִיכָה אֲלִינוּ אֵין עָרֵךְ אַלְיךָ אֲגִידָה וְאַדְבָּרָה עַצְמוֹ מִסְפֵּר"
עַל כֵּן בְּוֹדָאי חֹבֶה עַלְיִוְתְּ בְּכָל עַת לְזִכְרָה טֻבּוֹתִיכָה וְחֲסָדִיכָה הַתְּמִידִוֹת
וְהַמִּתְחָדְשּׁוֹת עַלְיִוְתְּ בְּכָל עַת תִּמְיד, וּלְשִׁמְחָה בְּיִשּׁוּעָתָה תִּמְיד:

תקצֵב: נָא אָב הַרְחָמָן עַזְרָגִי וּזְבָנִי שְׁאַהֲרִיה בְּשִׁמְחָה תִּמְיד וְאַזְכָּה

זֶה נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

לעוזר עצמי תמיד לשמהה גדולה בפרט בשבותות וימים טובים ואזקה שיתלהב לביו מאי מאד על ידי השמהה דקדשה בהתלהבות הלב ובהתעוררות גדוול ובתשוכה וחשכה וחפץ ו煦מהה גדולה לשמה ולבודת באמת ובאמונה, בקדשה ובטהרה גדולה עד שימשך התלהבות הלב לתוך רגלי, עד שאזקה להרים את רגלי בשמהה גדולה, ואזקה לركודין דקדשה בשמהה גדולה ובפרט בשבותות וימים טובים, וימים שעשית בהם גפים ליישראל:

תקצע: ותצלני משברות תמיד, ותשמרני ותצלני ברחמים מײַן המשבר ומהתלהבות הלב וركודין הגמישבע מהסתרא אחרא חס ושלום ולא יהיה לי שום התלהבות היוצר לשום תואה כל ותזבני ליאן "המשמה אלקים ואנשימים" ובכל עת יהיה הבהר לחנותות יין ושבר בשבותות וימים טובים ובכום של ברכה, תזבני שתיה שתיתי במצומים גדוול רק כדי להרחב דעתך בקדשה גדולה, ולבוא לשמהה של מצוה, לשמהה אמתית דקדשה על ידי זה, להתלהבות הלב דקדשה, שיתלהב לביו בקדשה גדולה לשמה ולבודת באמת כרצונך ה טוב ותשמרני ותצלני ברחמים משתייה מרבה ולא אבוא לידי שברות לעולם חום וرحم עלי, וזבני יהיה לי כח לעוזר שרש יין המשמה במו שבות: "ויאן ישמה לבב אנטש" ותשמה את לבבי תמיד בקדשה גדולה באמת, עד שאזקה לركודין דקדשה ועל ידי הרקודין להתלהבות הלב דקדשה על ידי יין המשמה אזקה ברחמים להמתיק ולבטל כל הדינים הכאזין בעקבים וברגליים ותתן לנו כח לבטלים ולשבטים ולהמתיקם ויתבטלו כל הדינים מעליינו ומעל כל עמד בית ישראל מעתה ועד עולם ותשמשיך עליינו ברחמים שרש הבכורה והברכה,

אַתָּה נְתָנֵן וְלֹא יַעֲבֹר – אַתָּה נְתָנֵן וְלֹא יַעֲבֹר
ח'תיכל – מִצְרַיִם פֶּקֹוד שְׂדֵךְ מִסְפָּרִי רַבָּנוּ עַזְּזָה וְתִקְוָה לְפָלָה
30 – "חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאָרוֹר ע"י הַזָּאת "נְצָחָת וְאֲגָנָה" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות

וַיְקִים בָּנָו מִקְרָא שְׁכָתּוֹב: "בְּנֵי בְּכוֹרִי יִשְׂרָאֵל" וְגַם אָמָר: "אָף אָנִי בְּכֹר אֶתְּנָהוּ עַלְיוֹן לְמַלְכֵי אָרֶץ" וְתִמְשִׁיךְ עַלְיוֹנוֹ שְׁפָע טוֹבָה וּבָרְכָה וּרְחַמִּים וּחִימִים וּשְׁלוּם וּכְל טוֹב תִּמְדִיד וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוּם בְּעוֹלָם וְתִבְטַל כָּל מִינִי מִחְלָקָת מִן הָעוֹלָם: